

faa Tilfælde, hvor jeg bestemt holder paa Lampstraffen. Gjennem Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse er der ogsaa et Overgangsled til den strengere Straf. Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse er en Straf, som efterhaanden har vundet Gævd, og hvor jeg har set den anvendt, har den altid haft den Virkning, at den der var nedsat i anden Klasse, blev betragtet som ringere af sine Kammerater og altsaa søgte et isoleret Liv ombord, men i det Dieblis, han havde faaet sine civile Klæder paa, var han lige saa god Karl for sin Hat som tidligere, og det tillægger jeg en væsentlig Betydning.

Jonquière's: Den ærede Landssthingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) udtalte sig i sit Foredrag tildels imod de Militære og gjorde det paa en meget henrynstfuld Maade og paa en Maade, der ikke kunde være ubehagelig for Noget af os, men da jeg ikke er enig med ham, skal jeg tillade mig nogle faa Bemærkninger imod ham. Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at Tidsaanden nødvendigvis ogsaa maatte gjøre sig gjældende i Krigsmagten, og jeg er ganske enig med ham deri, men det gjælder kun til en vis Grad og indenfor visse Grændser. Det viser sig ogsaa, at Tidsaanden gjør sig gjældende derved, at man nu søger at faae humane Straffelove; men der er et andet Gebet, hvor Tidsaanden ikke bør gjøre sig gjældende, og det er med Hensyn til Lydigheids Forholdet, det bør ikke paavirket af Tidsaanden. Krig er en unaturlig Tilstand, og i Krigsmagten maa derfor meget af det, som i det borgerlige Liv betragtes som unaturligt, være naturligt. Nu kan man jo nok sige, at i Fredstid ere Forholdene forskjellige fra Krigsforhold, men man maa erindre, at i Fredstiden skal Uddannelsen til Krigstid finde Sted. Den ærede Landssthingsmand henlede Opmærksomheden paa, at der var ikke ubetydelig Forskjel paa Straffene ved de forskjellige Afdelinger, og det er ganske vist, men det kan godt være, at der, hvor man straffer mest, er det rigtigt, og der, hvor man straffer mindst, er det feil; det kan være, men det er naturligvis ikke givet. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at Forholdet er forskjelligt i de forskjellige Garnisoner; der er nogle Garnisoner, hvor der er lettere Anledning til, at der kan ske Udskiftelse, end i andre, og derfor blive Straffene mere almindelige ved de Afdelinger end ved de andre. Det ærede Medlem gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om staaende Arrest og fremdrøg derved Sundhedskollegiets Betænkning. Jeg maa sige, at jeg ikke paa dette Punkt tillægger Sundhedskollegiets Betænkning nogen sær Vægt. Sundhedskollegiet er næsten nødt til at sige, at der kan være Tilfælde, hvor en Mand ikke vil kunne taale disse Straffe, og det tilføier da ogsaa, at uagtet Manden er indenfor Grændsen af at kunne blive antagen som Militær, kunde det være

muligt, at han dog ikke kunde modtage den Straf uden skadelig Virkning for Sundheden. Jeg vil næsten sige, at den Mand, der ikke godt kan taale det, neppe er egnet til at være Soldat. Vilde man stille Sundhedskollegiet det samme Spørgsmaal med Hensyn til hvilken som helst anden Straf, saasom mørkt Jængsel, Jængsel paa Band og Brød, vilde Sundhedskollegiet svare det Samme, og jeg vil sige, at mig forekommer det, at mørkt Jængsel kunde være meget mere skadeligt for Sundheden end staaende Arrest; det kan virke paa hele Nervesystemet hos mange Menneker. Jeg vil altsaa endnu lægge et godt Ord ind for staaende Arrest. Jeg tillod mig ogsaa at karakterisere den som en Straf, som jeg ønskede, fordi den var kortvarig, og fordi den var pinlig for Legemet. Den høitærede Minister gjorde den Bemærkning derved — dersom jeg ikke har opfattet det feil — at jeg maatte paa en Maade ønske Tortur. Dette puffer jeg ikke, og jeg er ogsaa ganske overbevist om, at den ærede Forsvarsminister ikke tillægger mig det Onske; jeg tror, at Ordet blot undslap ham. Min Tanke er den, at Straffen maa være saaledes, at, naar Vedkommende har udholdt den, har han den Jølelse: Det er ikke værdt at begaa en Ubesindighed, hvorved jeg atter kan paadrage mig denne Straf. Jeg tror virkelig, at jeg meget godt, dersom en af de ærede Modstandere af denne Straf vilde være med mig, kunde prøve det et Par Timer, det har jeg sandelig ikke Noget imod; jeg tror ikke, at det er saa forførdeligt, at man jo meget godt kunde holde den ud. Jeg ser heller ikke, at den kan være nedværdigende, enhver Straf er egentlig kun nedværdigende derved, at man har gjort sig skyldig til den. Det er det virkelige Forhold.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Den ærede 7de Landssthingsmand for 1ste Kreds (Carstenen) imødegik i sit Foredrag i Dag adskillige af de Ytringer, som jeg var fremkommen med i Gaar. Jeg tror ikke, det vil føre til Noget, om jeg optager en Diskussion med den ærede Landssthingsmand om disse enkelte Punkter; det vilde være en Opgjørelse af et personligt Mellemværende, som jeg ikke tror vil fremme Sagen videre. Jeg skal med Hensyn til mine Udtalelser i Gaar dog gjøre den Bemærkning, at den ærede Landssthingsmands Udtalelser i Gaar maatte af mig, trods den Anerkjendelse, han ydede Lovforslagets juridiske Affattelse, opfattes saaledes, at den ærede Landssthingsmand fandt Lovforslaget ubrugeligt for Sværnet. Det er en saa alvorlig Anke, der rettes mod den Minister, der har forelagt Lovforslaget, at der vel kunde være Anledning for ham til særlig at undersøge de Grunde, som den ærede Landssthingsmand ansøgte til Støtte for denne sin Formening. De vare efter min Formening ikke saa betydningsfulde, at de kunde berettige til denne Formening, og det var det, jeg søgte at paavise.